

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1222/2022
16.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иванка Тодоров, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Чегар“ из Ниша, чији је пуномоћник Бојана Стојановић, адвокат из ..., ради исплате накнаде трошкова исхране у току рада и регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3654/21 од 23.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3654/21 од 23.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3654/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 22/21 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за период од 05.12.2014. до 05.12.2017. године исплати износе ближе означене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом, као и да на име накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од 05.12.2014. до 05.12.2017. године исплати појединачне месечне износе ближе означене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.717,00 динара са законском затезном каматом ближе опредељеној у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3654/21 од 23.11.2021. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Полазећи од разлога због којих је тужилац изјавио ревизију, Врховни касациони суд је најпре размотрио да ли ревизију треба изузетно дозволити у смислу одредаба члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овом случају је потраживање накнаде трошкова исхране у току рада и регреса за годишњи одмор. Нижестепени судови су тужбени захтев одбили нашавши да је тужиоцу исплаћена тражена накнада кроз укупан коефицијент за обрачун и исплату плата у јавним службама, што је у складу са Законом о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01... 21/16) и праксом овог суда.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 04.12.2017. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена. Врховни касациони суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић